

بسم الله الرحمن الرحيم

سوال و جواب

مذاکرات ژینو و تلاش برای پایان دادن به جنگ جاری در سودان

(ترجمه)

سوال:

جلسه افتتاحیه مذاکرات ژینو درباره تلاش برای پایان دادن به جنگ جاری در سودان، چهارشنبه 14 اگست 2024 با حضور شرکای میانجی‌گر بین‌المللی شامل امریکا، سوئیس، عربستان سعودی، مصر، امارات متحده عربی، اتحادیه آفریقا و سازمان ملل برگزار شد؛ در حالی که ارتش سودان در این مذاکرات حضور نداشت.

چرا امریکا به جای جده، ژینو را برای برگزاری این کنفرانس انتخاب کرده و مشارکت را گسترش داده است؟ چرا ارتش سودان در این مذاکرات حضور نیافت؟ آیا دعوت امریکا به مذاکرات ژینو، بدون قصد جدی برای برقراری آتش‌بس، ایتلاف وقت است؟ یا این موضوع به قدرت‌های انگلیسی که هنوز مقاومت می‌کنند، مرتبط است؟ همچنین، چرا این درگیری‌های مکرر در الفاشر رخ می‌دهد و این منطقه چه اهمیتی برای طرفین دارد؟ تشکر از شما.

جواب:

برای پاسخ به سوالات مطرح شده، ابتدا باید به بررسی نکات زیر پردازیم:

نخست: در پاسخ به سوال 19 دسامبر 2023 ذکر کردیم:

«...این درگیری به زودی حل نخواهد شد و ممکن است مدتی طول بکشد؛ زیرا هدف محدود کردن درگیری بین دو جناح امریکاست: رهبری ارتش و رهبری نیروهای پشتیبانی سریع. نتیجه این درگیری توسط امریکا با تقسیم نقش‌ها بین این دو کنترل می‌شود. در نتیجه، مخالفان وابسته به بریتانیا و اروپا همان‌طور که از زمان شروع درگیری در میانه اپریل 2023 بوده‌اند، فلج شده و تا حد ممکن ضعیف می‌شوند. برای توضیح بیشتر باید بگوییم که نیروهای پشتیبانی سریع در 21 نوامبر 2023 شهر الضعین، مرکز ایالت دارفور شرقی را تصرف کردند. همچنین بدون درگیری مقرر فرماندهی ارتش را تصرف کردند؛ زیرا نیروهای ارتش به بهانه جلوگیری از خطر مواجهه و آسیب به غیرنظامیان عقب‌نشینی کردند! نیروهای پشتیبانی سریع در بیانیه‌ای ادعا کردند: "پیروزی‌های ما راهی وسیع برای صلح واقعی باز می‌کند... ایالت دارفور شرقی و شهر الضعین در امنیت کامل تحت حفاظت ما باقی خواهند ماند." (منبع: الجزیره، 22 نوامبر 2023) شایان ذکر است که الضعین پایگاه قبیله رزیقات است که دقلو فرمانده نیروهای پشتیبانی سریع و اکثر فرماندهان و اعضای این نیروها از آنجا هستند. قبل از آن، این نیروها شهر نیالا، مرکز ایالت دارفور جنوبی و شهر زالنجی، مرکز ایالت دارفور مرکزی و شهر الجنینه، مرکز ایالت دارفور غربی را تصرف کرده‌اند و تنها تصرف شهر الفاشر، مرکز ایالت دارفور شمالی و پایتخت سیاسی و اداری منطقه دارفور باقی مانده است. اگر نیروهای پشتیبانی سریع الفاشر را تصرف کنند، ضربه‌ای مهلک به جنبش‌های وابسته به انگلیس و اروپائی‌ها، به‌ویژه جنبش آزادی‌بخش سودان و جنبش عدالت و برابری وارد خواهد شد...»

همچنین در همان پاسخ گفتیم: «این جنبش‌ها مصمم به دفاع از الفاشر هستند؛ در غیر این صورت، از بین خواهند رفت... به‌ویژه این که شهر الفاشر موقعیت استراتژیکی دارد و مرزهای آن به لیبی، چاد و شهرهای غربی منطقه دارفور متصل است...»

سپس افزودیم: «...از جانبی دیگر نیروهای پشتیبانی سریع به سمت دارفور حرکت کردند؛ در حالی که ارتش نظاره‌گر بود تا به مخالف اصلی در کشور تبدیل شوند. شاید امریکا در سودان دو جناح پیدا کند: یک جناح سیاسی از نیروهای پشتیبانی سریع که با سلاح مجهز است و رهبری مخالفان را به عهده دارد و یک جناح نظامی از ارتش... تا هردو جناح منافع امریکا را تأمین کنند. اما اینکه چرا مخالفان نیروهای پشتیبانی سریع هم‌چنان مسلح هستند، احتمالاً به دو دلیل است: اول، برای مهار مخالفان اروپایی که از مزدوران انگلیسی تشکیل شده‌اند؛ چرا که نابودی سیاسی آن‌ها آسان نیست و نیاز به اقدام نظامی دارد... و دوم، این که نیروهای پشتیبانی سریع در دارفور یک نیروی سیاسی مسلح باقی بمانند تا اگر منافع امریکا اقتضا کند، جدایی دیگری مانند جنوب سودان صورت گیرد و این جدایی در دارفور انجام شود... به نظر می‌رسد که هنوز زمان این جدایی نرسیده است؛ بلکه شرایط برای آن در حال آماده‌سازی است...» پایان نقل قول

بنابراین، شهر الفاشر برای همه طرف‌ها اهمیت دارد. برای امریکا و پیروانش (ارتش و نیروهای پشتیبانی سریع). الفاشر اهمیت زیادی دارد تا نیروهای پشتیبانی سریع در دارفور به عنوان یک نیروی سیاسی مسلح باقی بمانند، به طوری که اگر منافع امریکا اقتضا کند، جدایی دیگری پس از جنوب سودان در دارفور رخ دهد.

این موضوع برای مخالفان اروپایی اهمیت زیادی دارد؛ زیرا تنها پایگاه باقی‌مانده آن‌ها در دارفور، شهر الفاشر است. اگر آن‌ها از الفاشر بیرون رانده شوند، این مخالفان به زودی از بین خواهند رفت. به ویژه این که الفاشر از نظر استراتژیک بسیار مهم است، چرا که مرزهای آن به لیبی، چاد و شهرهای غربی دارفور متصل می‌شود. به همین دلیل در این شهر به شدت می‌جنگند و این مسئله باعث شده که نیروهای پشتیبانی سریع نتوانند هنوز کنترل الفاشر را به دست گیرند. با این که الفاشر آخرین پایگاه نظامی در دارفور است و به ظاهر آن‌ها در برابر نیروهای پشتیبانی سریع هم‌پیمان مخالفان هستند، اما واقعاً به طور جدی با آن‌ها نمی‌جنگند. در غیر این صورت، ارتش می‌توانست آن‌ها را شکست دهد؛ چرا که نیروی کافی در اختیار دارد. اما برنامه امریکایی‌ها اینست که ارتش و نیروهای پشتیبانی سریع را برای اهدافی که قبلاً بیان داشتیم، حفظ کنند و مخالفان اروپایی را یا از بین ببرند یا به حاشیه ببرند.

دوم: سوالات درباره کنفرانس ژینو را به شرح زیر بررسی می‌کنیم:

1. آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه امریکا، در تاریخ ۲۳/۷/۲۰۲۴ اعلام کرد که: واشنگتن از نیروهای مسلح سودان و نیروهای پشتیبانی سریع دعوت کرده تا در مذاکراتی درباره آتش‌بس که توسط ایالات متحده از تاریخ ۱۴ اگوست ۲۰۲۴ در سوئیس آغاز می‌شود، شرکت کنند. وی افزود که این مذاکرات هم‌چنین با حمایت عربستان سعودی برگزار خواهد شد و اتحادیه آفریقا، مصر، امارات و سازمان ملل را به عنوان ناظر شامل خواهد بود. هدف این مذاکرات، توقف خشونت در کشور، اجازه به ارسال کمک‌های انسانی به نیازمندان و ایجاد یک سازوکار نظارت و بررسی قوی برای اطمینان از اجرای هر توافقی است. بلینکن اشاره کرد که مذاکرات به مسائل سیاسی گسترده‌تر نخواهند پرداخت. (منبع: پایگاه خبری فرانسه، ۲۰۲۴/۷/۲۳)

این موضوع نشان می‌دهد که مذاکرات پیشین در جده به صورت عمدی توسط امریکا به نتیجه‌ای نرسیدند؛ زیرا واشنگتن تمایلی به توقف درگیری بین دو طرف نداشت. اظهارات بلینکن مبنی بر این که «مذاکرات به مسائل سیاسی گسترده‌تر نخواهند پرداخت» به این معناست که نشست ژینو تنها برای ادامه مذاکرات و بدون نتیجه ملموس در خصوص توقف درگیری‌ها خواهد بود. هم‌چنین، متیو میلر، سخنگوی وزارت خارجه امریکا، تأیید کرد که «نمی‌تواند احتمال دستیابی به توافق را ارزیابی کند، اما هدف ما بازگرداندن دو طرف به میز مذاکره است» و افزود «امیدواریم که این فرصت به توقف درگیری‌ها منجر شود.» (منبع: اندپیندنت، ۲۰۲۴/۷/۲۴)

بریتانیایی‌ها نیز آگاه بودند که مذاکرات ژینو که به دعوت امریکا برگزار می‌شود، راه‌حلی به همراه نخواهد داشت. رمطان لعمامره نماینده سازمان ملل، در جلسه شورای امنیت در تاریخ ۲۹ جولای ۲۰۲۴ درباره نشست ژینو که قرار است در ۱۴ اگست ۲۰۲۴ برگزار شود، گفت که این مذاکرات «گام اولی تشویق‌کننده در یک فرآیند طولانی‌تر و پیچیده‌تر» هستند. (منبع: شرق الاوسط، ۲۹/۷/۲۰۲۴) به عبارت دیگر، او اذعان می‌کند که این جلسه به حل مسائل نخواهد رسید و بیشتر به گفت‌وگوهای بی‌نتیجه در ژینو مشابه است. شایان ذکر است که رمطان لعمامره، وزیر خارجه پیشین الجزایر و از مزدوران بریتانیا، در تلاش است تا اتحادیه اروپا و سایر هم‌پیمانان بریتانیا را در مذاکرات مرتبط با سودان مشارکت دهد، همان‌طور که در نشست جیبوتی در تاریخ‌های ۲۶ و ۲۷ جولای ۲۰۲۴ مشاهده شد که در آن بیش از ۲۰ کشور به همراه اتحادیه اروپا حضور داشتند. هم‌چنین، ایالات متحده موفق به جلوگیری از انتصاب لعمامره به عنوان نماینده سازمان ملل در لیبی شد، اما بریتانیا موفق به تعیین او به عنوان نماینده سازمان ملل در سودان گردید.

2. به محض این که امریکا به زبان وزیر امور خارجه‌اش دعوت به برگزاری کنفرانس در سوئیس کرد، نیروهای پشتیبانی سریع فوراً به این دعوت پاسخ دادند. در پی این اعلام، در عصر ۲۳ جولای ۲۰۲۴، محمد حمدان دقلو، فرمانده نیروهای پشتیبانی سریع، از طریق پلتفرم ایکس (توییتر سابق) به دعوت بلینکن پاسخ داده و گفت: «ما مشارکت‌مان در مذاکرات آتش‌بس در تاریخ ۱۴ اگست ۲۰۲۴ در سوئیس را اعلام می‌کنیم.» این نشان می‌دهد که دقلو از قبل از این دعوت اطلاع داشته و دلیل آن را از کانال‌های وزارت خارجه امریکا دریافت کرده است؛ زیرا در پاسخ‌گویی تردید نکرد. در حالی که فرمانده ارتش و رئیس شورای حاکمیت، عبدالفتاح البرهان، نیز از این دعوت مطلع بود، توافق شده بود که او پاسخ را به تأخیر بیندازد تا نشان دهد که استقلال دارد و می‌تواند مخالفت کند. به همین دلیل، البرهان درخواست برگزاری جلسه با امریکا برای مذاکره در مورد کنفرانس ژینو کرد، گویا که او می‌تواند بدون تأیید امریکا، تصمیم‌گیری کند. سپس اعلام شد که این مذاکرها با شکست مواجه شده است. به طور رسمی اعلام شد که مذاکرها سودانی-امریکایی، که مقدمه‌ای برای مشارکت ارتش در مذاکرات با نیروهای پشتیبانی سریع بود، به شکست انجامید. این مذاکرها در شهر جده سعودی برگزار شد، در پاسخ به درخواست دولت تحت حمایت ارتش که مقر آن در پورتسودان است و این موضوع تهدیدی برای موفقیت نشست ژینو پیش از آغاز آن در تاریخ مقرر چهارشنبه آینده ایجاد کرده است. به گفته منابع آگاه، نقاط اصلی اختلاف که منجر به شکست مذاکرها شد، شامل مخالفت هیئت سودانی با حضور (ایگاد) و امارات به عنوان "ناظر" و هم‌چنین درخواست برای انجام مذاکرات تحت نام دولت و نه ارتش و لزوم اجرای "اعلامیه انسانی جده" پیش از ورود به هر مذاکرات دیگری بود. رئیس هیئت "ابو نمو" تصمیم‌گیری نهایی درباره مشارکت در مذاکرات را به عهده رهبری گذاشت و گفت: «در نهایت، این امر به تصمیم و ارزیابی رهبری بستگی دارد.» (منبع: شرق الاوسط، ۱۳/۸/۲۰۲۴)

3. بنابراین، مذاکرها جده در تأیید برگزاری نشست سوئیس به بن‌بست رسید و بهانه‌ای مطرح شد که آیا دعوت برای ارتش است یا دولت! گویا البرهان می‌تواند درخواست امریکا برای نشست ژینو را رد کند؛ اگر امریکا در آن جدی بود. این اقدام بیشتر به منظور مشغول کردن طرفین به موضوع مذاکره است تا زمانی که امریکا بتواند نفوذ اروپایی‌ها را در سودان کاهش دهد و به توافقی برسد که برای انتخابات آینده‌اش مزیت مثبت به همراه داشته باشد. دلیل این تأخیر و تعلل امریکایی و عدم دستیابی به راه‌حلی برای مشکل سودان، اینست که قدرت‌های اروپایی و انگلیسی هنوز در سودان قوی هستند. همان‌طور که قبلاً ذکر شد، امریکا تلاش کرده تا اختلافات میان البرهان و حمیدتی را برای تضعیف قدرت‌های اروپایی برجسته کند، اما هنوز نتوانسته است به این هدف دست یابد. فعالیت‌های انگلیسی‌ها در سودان از طریق امارات تقویت شده است، پس از آنکه تلاش‌های کینیا برای ورود نیروهای صلح و مشارکت مؤلفه‌های مدنی که شامل دست‌نشانده‌های

انگلیس بودند، ناکام ماند. در نتیجه، هر دو هدف "متوقف کردن درگیری‌ها و مشارکت مؤلفه‌های مدنی" شکست خورده است.

4. دولت سودان و عبدالفتاح البرهان از این موضوع آگاه هستند. در جلسه شورای امنیت در تاریخ ۱۸ جون ۲۰۲۴، نمایندگان سودان و امارات در سازمان ملل به شدت به یکدیگر حمله کردند. نماینده سودان، الحارث ادریس الحارث، اظهار کرد که «مدارک و شواهدی از حمایت امارات از نیروهای پشتیبانی سریع دارد.» نماینده امارات، محمد ابو شهاب، این ادعاها را «اتهامات بی‌پایه» خواند و افزود: «پیروزی نظامی یا توافق نظامی در سودان امکان‌پذیر نیست و تنها راه حل، مذاکرات است.» (منبع: سی ان ان، 19/6/2024) این اظهارات از طرف امارات نشان‌دهنده دخالت این کشور در درگیری‌های جاری در سودان است. پیش از این، بین دو طرف تبادل اخراج دیپلمات‌ها نیز صورت گرفته بود. بریتانیایی‌ها بازی مشابهی را که آمریکا علیه دست‌نشانده‌های خود برای محدود کردن آن‌ها انجام می‌دهد، علیه دست‌نشانده‌های خود آغاز کردند. بریتانیا از طریق امارات به حمایت از نیروهای پشتیبانی سریع پرداخت تا از دست‌نشانده‌های خود محافظت کند و حضورشان را تقویت نماید؛ به طوری که نیروهای پشتیبانی سریع نمی‌توانند از شر آن‌ها خلاص شوند یا بر آن‌ها مسلط شوند. دست‌نشانده‌های بریتانیا تحت عنوان حرکت "تقدم" و به رهبری عبدالله حمدوک، نخست‌وزیر پیشین سودان که در سال ۲۰۲۱ توسط البرهان و حمیدتی برکنار شد، شروع به فعالیت‌های محسوس کردند. در تاریخ ۳ اپریل ۲۰۲۴، محکمه سودان تصمیم به بازداشت ۱۶ نفر از رهبران این حرکت، از جمله حمدوک گرفت و از آن‌ها خواست تا خود را به محکمه به اتهام "کمک و همکاری، توافق، جرائم علیه دولت، برهم زدن نظام قانونی، جرائم جنگ و نسل‌کشی" معرفی کنند. (منبع: تلویزیون سودان، 3/4/2024) با این حال، هیچ‌یک از آن‌ها دستگیر نشدند و هیچ‌یک از آن‌ها خود را تسلیم نکرد، که نشان‌دهنده ضعف اراده نظام البرهان در برابر دست‌نشانده‌های انگلیس است. علاوه بر این، عبدالفتاح البرهان حتی از مذاکره با این گروه نیز خودداری کرده است: «البرهان، رئیس شورای حاکمیت سودان، روز پنج‌شنبه از عدم تمایل خود به مذاکره با حرکت نیروهای مدنی دموکراتیک (تقدم) خبر داد.» (منبع: پایگاه خبری اناتولی)

5. حمایت امارات از نیروهای پشتیبانی سریع در راستای منافع بادار آن بریتانیا در سودان است، نه به خاطر این که فرمانده نیروهای پشتیبانی سریع، دقلو، دست‌نشانده بریتانیا باشد؛ بلکه به این دلیل که او دست‌نشانده آمریکا است. بریتانیا قصد دارد تا طرح آمریکا در سودان را با نفوذ و حمایت از دقلو و نیروهایش ناکام بگذارد. مشابه اقداماتی که در لیبی انجام داد؛ جایی که بریتانیا به امارات نقش داد تا در کنار حفتر، دست‌نشانده آمریکا، نفوذ کند و با حمایت از او تلاش کند تا حرکت حفتر علیه دست‌نشانده‌های بریتانیا در طرابلس را ناکام بگذارد. هم‌چنین در یمن، بریتانیا از موقعیت امارات در ائتلاف تحت رهبری عربستان سعودی در عملیات "الحزم" بهره‌برداری کرد تا به حمایت از دست‌نشانده‌هایش پرداخته و آن‌ها را قادر سازد تا بر جنوب یمن مسلط شوند و حوثی‌ها را که دست‌نشانده‌های آمریکا هستند، از آنجا اخراج کنند. امارات تا آستانه کنترل بر الحدیبه پیش رفت و به سمت صنعا برای سقوط حوثی‌ها حرکت کرد، اما تبلیغات آمریکا مبنی بر گرسنگی و بیماری مردم الحدیبه باعث برگزاری کنفرانس استکهلم در تاریخ ۱۳ دسامبر ۲۰۱۸ شد و پیشرفت امارات و متحدانش در جنوب یمن را متوقف کرد. این نمونه‌ای از نقشه‌بازی بریتانیا در سیاست بین‌المللی است.

6. بنابراین، آمریکا در یافتن راه‌حل تعلل می‌کند، نیروهای پشتیبانی سریع موافقت می‌کنند و ارتش خودداری می‌کند و به این ترتیب مذاکرات از جده به قاهره و از آنجا به ژینو منتقل می‌شود؛ نه برای یافتن راه‌حل؛ بلکه برای به تأخیر انداختن آن. مجلس شورای حاکمیت انتقالی حاکم در بیانیه‌ای اعلام کرد: «بر اساس تماس با دولت آمریکا از طریق تام باریلو، نماینده آمریکایی در سودان و تماس از سوی دولت مصر برای درخواست جلسه با هیئت دولتی در قاهره برای بررسی دیدگاه دولت در اجرای توافق جده، دولت تصمیم به ارسال هیئتی به قاهره برای این منظور گرفته است.» هم‌چنین افزود

که توافق جده تعیین می‌کند که نیروهای پشتیبانی سریع باید از مناطق شهری خارج شوند. (منبع: المرصاد-عربی، ۲۰۲۴/۸/۱۹)

7. خلاصه:

الف) احتمالاً، تصمیمات فریبده‌ای در کنفرانس ژینو که در تاریخ ۱۴ اگست ۲۰۲۴ برگزار می‌شود و پیش‌بینی شده است که برای ۱۰ روز ادامه یابد، صادر خواهد شد. طبق برنامه، مذاکرات ژینو به مدت حداکثر ده روز تحت نظارت امریکا و عربستان سعودی ادامه خواهد داشت... (منبع: الجزیره، ۱۴ اگست ۲۰۲۴) اما این تصمیمات ممکن است تنها جنبه صوری داشته باشند و در عمل بی‌اثر باقی بمانند. حتی اگر توافقی صورت گیرد، موقتی خواهد بود و پایدار نخواهد ماند؛ زیرا امریکا هنوز به اهداف خود نرسیده است. تمرکز اصلی به احتمال زیاد بر روی ارائه کمک‌های انسانی خواهد بود. دولت سودان اعلام کرده که اجازه عبور کمک‌های انسانی از طریق معبر اداری در مرز با چاد را می‌دهد و طرف‌های بین‌المللی حاضر در کنفرانس ژینو این اقدام را خوش‌آمد گفته‌اند. (منبع: اسکای نیوز عربی، ۱۷ اگست ۲۰۲۴) امریکا مذاکرات ژینو را به عنوان مدل جدیدی توصیف کرده و هدف این مذاکرات را گسترش دامنه ارائه کمک‌های انسانی و بازگشایی مسیرهای انسانی اعلام کرده است (منبع: الجزیره، ۲۰ اگست ۲۰۲۴)

ب) عدم توانایی امریکا در کنار زدن بریتانیا از صحنه سودان، به ویژه از طریق دست‌نشانده‌های منطقه‌ای مانند امارات و دست‌نشانده‌های محلی مانند حرکت "تقدم"، باعث شده که امریکا استراتژی‌های خود را دوباره بررسی کند و امارات را به کنفرانس ژینو وارد کند. در حالی که قبلاً امریکا تنها با دست‌نشانده‌های خود، عربستان سعودی و در پلتفرم جده به مسائل سودان پرداخته بود و به قدرت‌های اروپایی مثل "الحرية و التغيير" توجهی نداشت. اما با ظهور "تقدم"، که از نظر تأثیرگذاری قوی‌تر از "الحرية و التغيير" است و پشتوانه آن امارات است، امریکا به این نتیجه رسید که باید امارات را در کنفرانس مشارکت دهد. این اقدام بیشتر به منظور فریب و به تأخیر انداختن واقعی تلاش‌ها برای یافتن راه‌حل برای توقف درگیری‌ها است و نه اقدام جدی برای حل این بحران.

ج) تمامی این وضعیت‌ها به ضرر مردم مسلمان سودان است. همان‌طور که رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمودند:

«إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيِّئِيهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ»

ترجمه: اگر دو مسلمان با شمشیرهایشان در مقابل یکدیگر قرار گیرند، قاتل و مقتول هر دو در آتش هستند.

بر مخلصین ارتش و مردم لازم است که برای خنثی کردن تمامی این توطئه‌ها و رهایی از دام دست‌نشانده‌ها تلاش کنند، زیرا آن‌ها اساس فتنه هستند و به وسیله آن‌ها استعمارگران قادر به پیشبرد این توطئه‌ها می‌شوند. هم‌چنین، بر مخلصین لازم است که برای حمایت از حزب‌التحریر، که همیشه با صداقت این توطئه‌ها را افشا کرده و در هر بار نظر صحیحی ارائه داده است، اقدام کنند. بر تمام مخلصین صاحب قدرت لازم است تا حزب‌التحریر را برای نصرت و تکریم دین الله سبحانه و تعالی نصرت دهند.

﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾

ترجمه: و قطعاً الله (سبحانه و تعالی) یاری می‌دهد، به کسی که (دین) او را یاری کند، بی‌شک که الله (سبحانه و تعالی)

نیرومند شکست‌ناپذیر است.

پانزدهم صفر الخیر ۱۴۴۶.ق.

مطابق با ۲۰ اگست ۲۰۲۴.م.

مترجم: احمد صادق امين